

25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021

† Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

† Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ὕχος ἦ Πατρός

Θεος Κύριος καὶ επεφανεν η μιν δὲ εν λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεος Κύριος καὶ επεφανεν η μιν δὲ εν λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυρι ου

Ὕχος ἦ Πατρός

Tην κοι νην α να στασιν προ τα σα πα θας πι στα

με νος δεκ νε κρων η γειρας τον Λαζαρον χρι στε ε

ο Θεος ο ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες δε τα της

νι κης συμ βο ο λα φεροντες δε σοι τω νι κη τη τα θα

να τα βο ω ω μεν δε ω σαν να εν τοις ν ψι

στοις δε εν λο γη με νος ο ο ερ χο με νος δε εν ο νο

μα τι Κυ ρι ι ου

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἐτερον.

Ὕχος δὲ Δι - θ

Σὺν τα φε εν τες σοι δι α τα βα πτισματος χρι
 στε ο Θε ος η μων της α θα να τα ζω ης η
 ξι ω θη μεν τη Α να στα α σει σα και α
 νυ μνη ψη τες κρα α ζο μεν ω σαν να εν τοις ν
 ψι σοις εν λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ δὶς Πολυέλεος]
 Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ὅχος δὲ Δι - θ

M^{Πα} ε τα κλα δων νο η τως ^υ κε καθαρ με νοι
 τας ψυ χας ^{Πα} ως οι Παι δες τον χρι στον ^υ α νευ φη
 μη σω μεν πι στως ^{Πα} με γα λο φω νως κραυ ^{Δι} γα ζον τες
 τω Δε σπο ο τη ^π εν λο γη με νος

ει Σω τηρου ο εις τον κο οσμονελ θων **Δι** του σω σαι
τον A δαμυ εκ της αρ χαι αι ας α ρας πνευ μα τι
κως γε νο με νος φι λαν θρω ω πε νε ος A δαμ
ως εν δο κη σας **ο** πα αν τα Λο ο ο γε
προς το ο συμ φε ε ε ρον **Δι** οι κο νο μη σας
δο ο ο ξα σοι **Δι**

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἡχος Bou ξ

Τ^{B8} ε ταρ ται ον Λα ζα ρον **π**^{B8} εκ τ⁸ μνη μει ει ει
ει ει ον **π**⁶ α να στη σας Κυ ρι ε **π**^{B8} παν τας ε
δι δαξας βο αν **Δ** με τα βα **π** ων και κλαδων σοι **ρ**
ευ λο γη με νος **ρ**^Δ ει ει ο ερ χο ο με ε νος **ρ**^v

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἡχος Δι

Ε^{Πα} πι φι λω σου Χρι στε **υ** δα κρυ α ραι νεις
μυστι κως **ρ**<sup>Δ και ε γει ρεις εκ νε κρων **π**^Δ Λα ζα ρον
κει με νον θηνη τον **ρ**^Δ εν ω συμ πα θει αν ε δει ξας</sup>

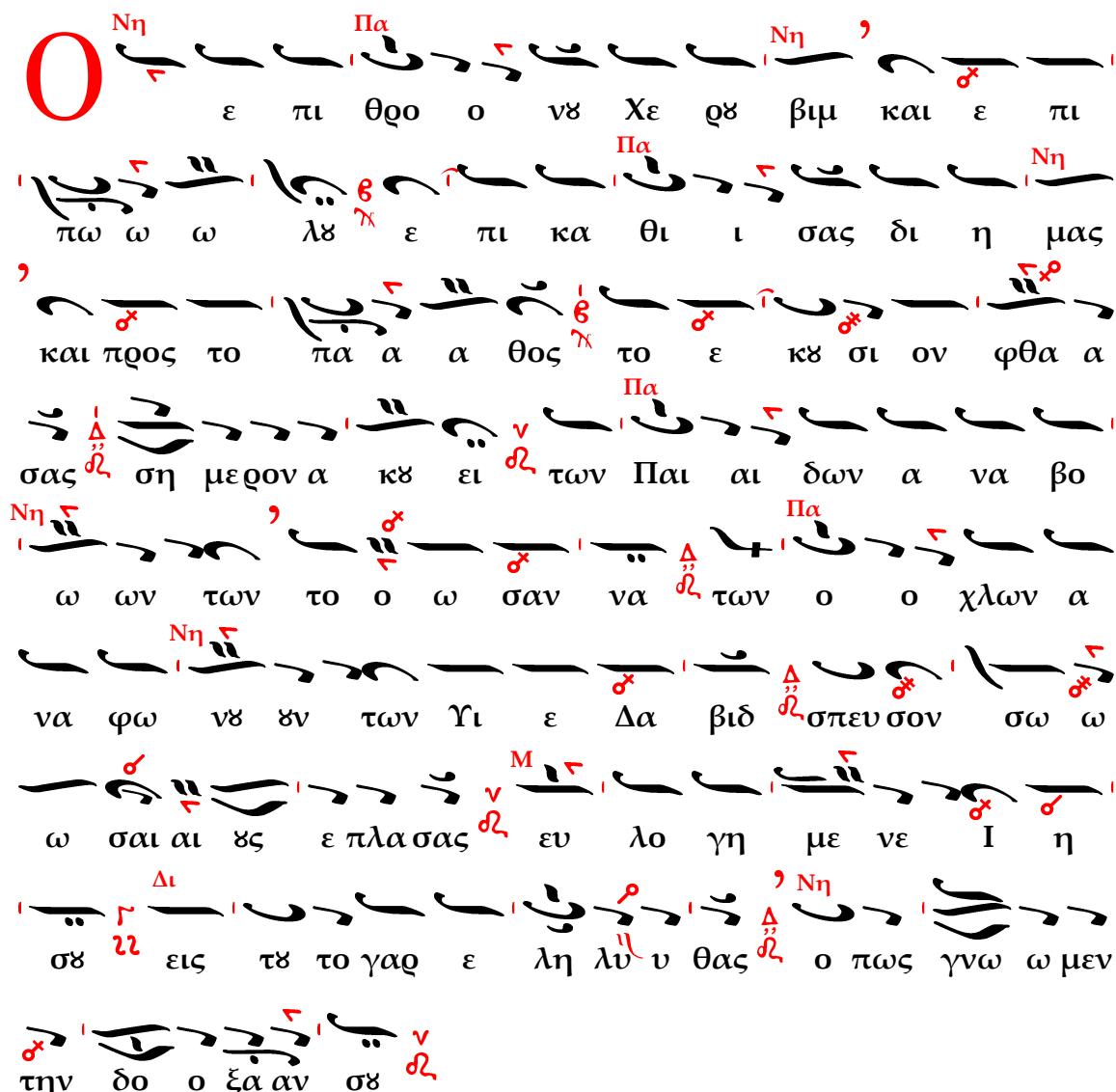
φι λαν θρω ω πως μα θον τα δε την σην Δι πα
 ρο σι ι αν Σω τηρ πα τα πλη θητων βρε φων Δι ε ξηλ
 θον ση η με ε ρον πα εν ταις χερ σιν κα τε χοντα βα
 ι ι ι α πα το ω σαν να σοι κραν γα ζον τα
 εν λο ο γη με νο ος ει δι ο τι ι τον κο ο οσ
 μον πα εις το σω σαι ε λη λυ ν ν θας δι
 Δόξα. Και νῦν. Ἐτερον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ὕχος πα

A ι νε σα τε συμ φωνως οι λα οι και τα ε εθ
 νη δι ο γαρ βα σι λευς των α γγε ε λων δι ε πε
 βηνυντω πω λω δι και ερ χεται θε λωνεν σταν ρω δι πα
 τα ξαι τας εχ θρας ως δν να τος δι δι α του το και οι
 παι αι δες δι με τα βα ι ι ω αν κρα ζε σι τον ν υμ
 νον δι δο ο ξα σοι τω ελ θον τι νι κη τη δι δο ο ξα
 σοι τω Σω τη η ρι χρι στω δι δο ξα σοι τω εν λο γη
 με νω μο νω Θε ω ω η η μων δι

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἡχος Πᾶλι Νη Ζ

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

* * *

Εὐλογητάρια οὐ φάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἔορτῆς.

* * *

ANABAΘMOI, PROKEIMENON

[Ανάγνωσιν δέ, ποιοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς
Ἐορτῆς Λόγων ξέ καὶ ξέ.]

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἅχος δὲ Βουξ

E κ νε ο τη το ο ο ος μ^{B8} πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α
 αν τος α αν τι ι λα α α β^{B8} 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ^{B8} 8
O ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ ν φι
 ι ι 8 8 ως χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο^{Πα}
 γαρ π^M πυ ν φι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
 ε ε ε α πε ξη φα με ε ε νοι οι ^β
Δ ο ξα Πα τοι και γι ω ω και αι Α α γι ι
 ω Πνε εν μα α τι ι ^β
A γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ ν
 χη ζω ω ον ον ον ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει
 υ ψου ον ον ται αι λα α αμ προν ν νε ε ε ται ^{Δι}

τη η Τοι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ε ε ρο κρυ ν φι ι ι ω ως ε
K B8 αι νυν και α ει και εις τχς αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην χ
A B8 γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ ν ν
 ζει Δι τα α τη η ης χα α α α θι το ος ζει
 ει ει θρα α ε αρ δε ε ε ε εν ο ο ο
 ο ον τα α Δι α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προσ ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α
αν χ

Προκείμενον. Ἡχος δ. Ψαλμὸς γ' (8).

Ἡχος Βου ξ

E κ στο ο μα τος νη πι ων και θη λα χ ον
 των Δι κα τηρ τι σω αι αινον ε
K χ ν ρι ε ο κυ ρι ος η μων ε ως θαν μα στον το
 ο νο μα σθ εν πα ση τη γη ε

E κ στο ο μα τος νη πι ων και θη λα ζο ον
 των ^Δ~~χ~~ κα τηρ τι σω αι αινον ^β
O τι ε πηρ θη η με γα λο πρε πει α ση
^Δ~~υ~~ περ α νωτωνου ρα νω ων ^β
E κ στο ο ο μα τος νη πι ων και θη λα
 ζο ο ο ο ον των ^χ κα τηρ τι σω αι αι αι αι
 νο ο ο ο ον ^β

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἔχος ~~πά~~ Δι Θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον
 Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
A ι νε σα α τω πνο η η η ^χ πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
 τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἵερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ο ἵερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
 ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ἵερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(καὶ 1-11, 15-17).

Τῷ καιρῷ ἔκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἥλθον εἰς Βηθσφαγῆ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· Πορεύεθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὅνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ὁρθὸν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἵδού ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὅνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὅνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἴματα αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὅχλος ἔστρωσαν ἐαυτῶν τὰ ἴματα ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωνυν ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὅχλοι οἱ προάγοντες (αὐτὸν) καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος; Οἱ δὲ ὅχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἢ ἐποίησε καὶ τοὺς παιδας κράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ καὶ λέγοντας, ὥσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ, ἤγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἷνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ηύλισθη ἔκει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν.

**Ο Ν' χύμα, ἄνευ μέλους καὶ ἄνευ ἀσπασμοῦ τοῦ εὐαγγελίου
(συμφώνως τῷ ΤΜΕ).**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ὅν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με

ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Παντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδοις μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

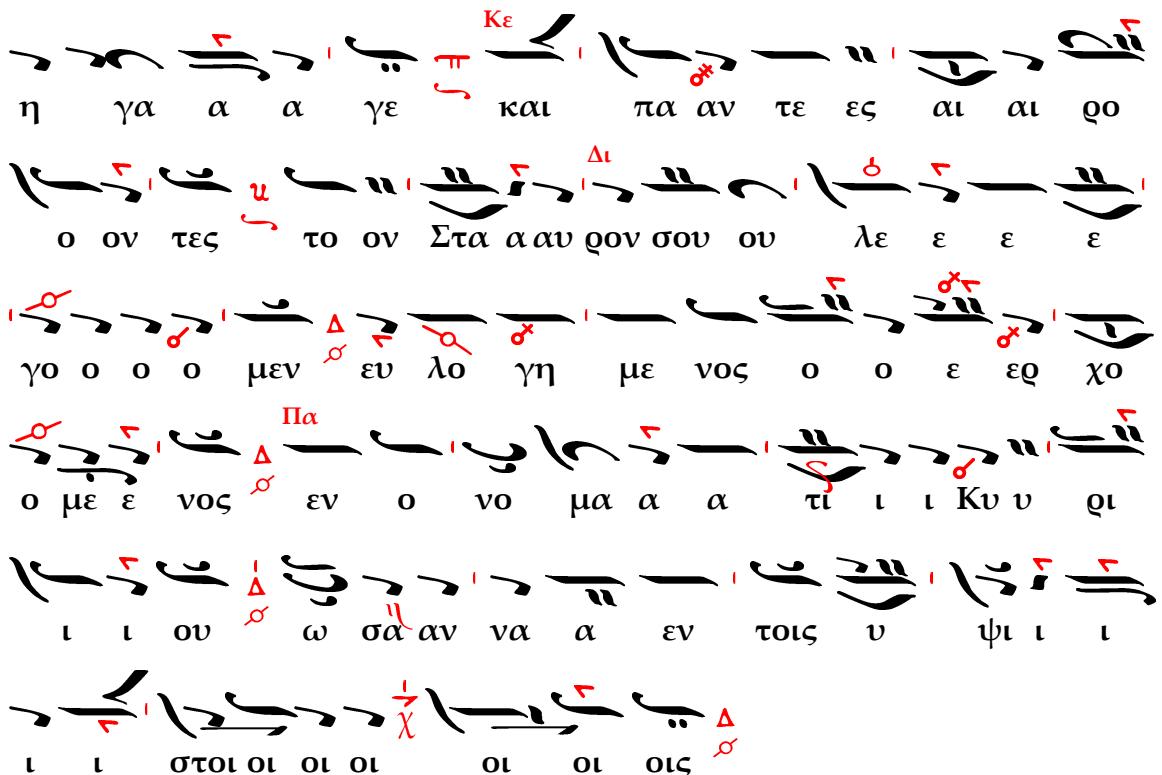
Εὐθὺς μετὰ τὸν Ν', φάλλομεν τὰ παρόντα.

Ἔχος Δι θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και γι νι ω και
Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι Δ
Σ η με ρο ο ον ο χρι ι στος ει σερ χε ε ται
ε εν πο λει τη η η α γι ι α Δ εν πω λω κα α

α θη η με ε ε νος Δ την α λο γι ι ι α αν
 λυ ν ν ων θ των ε θνων την κα κι ι στον πα
 α α λαι αι κε χε ερ σω με ε ε ε νην Δ
K αι νν ν ν υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην Δ
Σ η με ρο ο ον ο χρι ι στος Δ ει σερ χε ε ται
 ε εν πο λει τη η η α γι ι α Δ εν πω λω κα α
 α θη η με ε ε νος Δ την α λο γι ι ι α αν
 λυ ν ν ων θ των ε θνων την κα κι ι στον πα
 α α λαι αι κε χε ερ σω με ε ε ε νην Δ
 Ἡχος Πα ϕ

χ **Πα**
E λε η σον με ο Θε ος σ κα τα το με
 γα ε λε ος σθ σ και κα τα το πλη θος τωνοικτιο μων σθ
 χ ε ξα λειψον το α νο ο μη μαα α α μθ
Σ **Πα** η με ε ρον η η χα α ρις Δ του Α γι ι ου
 ου Πνε εν μα α τος σ **Πα** η μας σν ν ν νη

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανών, ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ', «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ψάδης.

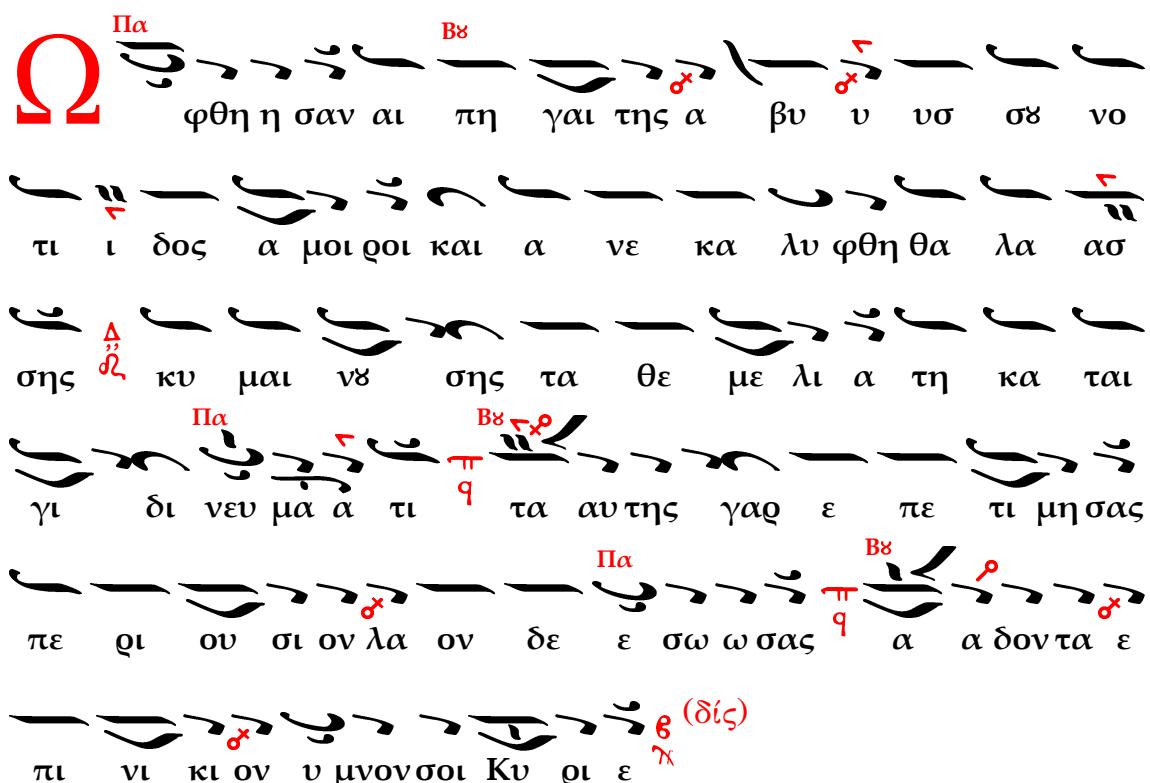
Ο Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ωσαννὰ Χριστός, εὐλογημένος Θεός.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ώρδὴ α'. Ἡχος δ'. Ο εἰρμός.

Ἡχος Βου ξ

Σ Πα Β8
 το μα α τος εκ νη πι ων α κα α κων και θη
 Πα
 λα ζον των αι αινον ~~χ~~ των σων ι κε των κατηρ τι σω
 Β8 Πα
 κα τα λυ σαι τον αν τι παλον ~~χ~~ και εκ δι κη σαι
 Β8
 πα θει Σταυρο ~~q~~ την πτωσιν του πα λαι Α δαμ ~~χ~~ δι α
 Β8
 ξν λας α να στη σας του τον δε ~~χ~~ α αδοντα ε πι νι κι
 ον ν μνονσοι Κυ ρι ε ~~χ~~ (δίς)

Δόξα.

A Πα Β8
 ι νε ε σιν εκ κλη σι α ο σι ι ων τω ε
 Β8
 νοι κρν τι Σι ων ~~χ~~ σοι χρι στε προ σφε ρει εν σοι οι δε
 Ισ ρα ηλ τω ποι η τη αν τ~~χ~~ χαι ρεικαι ο ρη ~~q~~
 Β8
 ε θνη α ντι ι τυ πα λι ι θο καρ δι α ~~χ~~ εκ προ σω

 π~~χ~~ σ~~χ~~ η γα αλ λι α σαντο ~~χ~~ α αδοντα ε πι νι κι
 ον ν μνονσοι Κυ ρι ε ~~χ~~

Και γῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

ῳδὴ γ'

N Β8
 α ου σαν α κρο το μον προ σταγ μα τι σω ~~χ~~ στε
 Πα Β8
 ρε αν ε θη λα σε πε τραν ~~q~~ Ισ ρα η λι της λα

Πα

ος ^ε_χ η η δε πετρασυ χρι στε ν παρ χειςκαιζω η ^π_χ εν
 Β8 η ε στε ρε ω ω θη η Εκ κλη σι α κρα ζ8 σα ^ε_χ

ω σαν να εν λο γη με νος ει ο ερ χο μενος ^ε_χ (δις)

Β8

N ε κρον τε τρα η με ρον πρα σταγ μα τι σω ^ε_χ εκ
 νε κα δων συν τρομος α α δης α φη κεν Λα ζα ρον
 Β8 η η α να στασις χρι στε συ γαρ καιζω η ^π_χ εν η ε
 στε ρε ω ω θη η Εκκλη σι α κρα ζ8 σα ^ε_χ ω σαν
 να εν λο γη με νος ει ο ερ χο μενος ^ε_χ (δις)
 Δόξα.

Β8

A σα τε λα οι θε ο πρε πως εν Σι ων ^ε_χ και
 εν χην α πο δο τε χρι στω εν I ε ρου σα λημ ^ε_χ
 Πα αν τος ερ χε ται εν δο ο ξη με τα κυ ρει ας ^π_χ εν η
 ε στε ρε ω ω θη η Εκ κλη σι α κρα ζ8 σα ^ε_χ ω
 σαν να εν λο γη με νος ει ο ερ χο μενος ^ε_χ
 Και νῦν. **Πάλιν τὸ αὐτὸ μετὰ τέλους:**

ω σαν να εν λο γη με νος ει ο ερ χο με νο ο ο ο
 ος ^ε_χ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, Υπακοή, Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὕχος πλ. Δι-θ-

Μ ε τα κλα δων ν μνη σαν τες προ τε ρον με
τα ξυ λων συν ε λα βον ν ν στε ρον οι α
γνω μονες χρι στον Ι ου δαι οι τον Θε ον η μεις δε
πι στει α με τα θε τω α ει τι μων τες ως ευ ερ γε
την δι α παν τος βο η σωμεν αν τω ευ λο
γη με νος ει ο ερ χο ο με νος τον Α δαμ α να
κα λε σα σθαι αι αι

23 Απρ. 2016, I.A.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ὕχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἵνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βιώντων σοι· * Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

‘Ο Οἶκος.

Ἐπειδὴ Ἄδην ἔδησας ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ Κόσμον ἀνέστησας, βαῖοις τὰ νήπια ἀνευφύμουν σε Χριστέ, ὃς νικητὴν κραυγάζοντά σοι σήμερον· Ωσαννὰ τῷ Γίῳ Δαυΐδ· οὐκέτι γάρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· ἀλλ’ ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν, μόνος σταυροῦσαι· οὐκέτι καθ’ ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχῃ· ὅθεν

ἀγαλλόμενοι φαμέν· * Εύλογημένος εῖ δὲ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†63)

Στίχ. Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκον οἱ μιαιφόνοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἥγνόουν.

Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκον ἐνὶ χθονὶ ἀφρονες εἶλκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀννιανοῦ,
Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†86)

Στίχ. Πρῷην σκυτεὺς γῆς φθαρτῆς κάτω,
Εἴτα ἀλιεύς, δοξαζόμενος σὺν Μάρκῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ
Ἀποστολείου τοῦ Ἅγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν
Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Τελοῦμεν, Πέτρε, τῶν Ἐγκαινίων μνήμην
Οἶκου σου σεπτοῦ πᾶς πιστὸς εὐφροσύνως.

Τὸν Ἐγκαινισμὸν ἀποστολείου Πέτρου,
Χαίρουσα τελεῖ ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου
τοῦ Β', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†511)

Στίχ. Ἐκστάς, Μακεδόνιε, τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Τμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφὶμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης, σὺν τῷ
Τροπαιοφόρῳ Γεωργίῳ μαρτυρησάσης.

Στίχ. Νίκης Βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίκῃ,
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων ὀκτὼ Οσιομαρτύρων καὶ
Ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὁκτὼ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας,
Ὕπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἡλία,
Καθολικοῦ Χορασσάν. (ι' αἱ.)

Στίχ. Καθ' ὅλα φανεὶς χρηστὸς ποιμὴν Ἡλίας,
Δόξαν καθολικὴν εὗρεν ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαουκαλδίου,
Ἐπισκόπου τῆς νήσου τοῦ Ἀνθρώπου. (†498)

Στίχ. Ληστὴς ἀνθρώπων τὸ πρότερον ὑπάρχων
Εὔεργέτης ἐδείχθης ἐν Νήσῳ Ἀνθρώπου.

Ἐν νήσῳ Ἀνθρώπου ὠδήγησέ σε ἡ Χάρις,
Ἴνα τὸν Θεάνθρωπον ἐν αὐτῇ καθιδρύσῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου τῆς
Ὀμπνόρα. (†1379)

Στίχ. Μετὰ θηρίων ζήσας ὥδε ὁ Παῦλος,

Μετ' ἀγγέλων νῦν συνευφραίνεται ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Βασιλείου τῆς Σκήτης Ποιάνα Μαρουλούϊ ἐν Ρουμανίᾳ, τοῦ Ἡσυχαστοῦ, Γέροντος καὶ διδασκάλου τοῦ Ὁσίου Παΐσίου τοῦ Βελιτσκόφσκου. (†1749)

Στίχ. Τὴν νῆψιν Βασίλειος διώκων γνώσει,

Πολλοὺς κατέστησε νηπτικοὺς ἔργατας.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν.

Στίχ. Πώλῳ καθίσας, ὁ λόγῳ τείνας πόλον,

Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὔσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργῆ κατὰ θανάτου νίκην, τὴν φαιδράν σου καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἴδειν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Ἅγιος Λεωφ Βου ξ

ῳδὴ α'

Ω Πα φθη^νη σαν^π αι πη γαι της α βυ^ν υσ^σ σ⁸ νο^ν

τι^τ ι δος α μοι ροι^χ και α νε κα λυ φθη θα^ν

λα ασ σης^Δ κυ μαι ν8σης τα θε με λι α^χ τη κα^ν

ται γι δι νευ μα^ν α τι^π ταν της γαρ ε ε πε^τ τι μησας^χ

πε ρι 8 σι ον λα ον δε Ε σω^ν ω σας^π α δον τα ε^χ

πι νι κι ον υ μνονσοι^κ Κυ ρι ε^χ

ῳδὴ γ'

N B8 α ου σαν α κρο το μον προ σταγ μα τι Σω^χ στε^M

Πα
 Β8
 Πα
 Β8
 Β8
 νος
 ωδὴ δ'
 Χ Β8
 οι στο ος ο ερ χο με νος Δ² εμ φα νως Θε
 ος ημων η ξει και ου χρο νι ει Δ² εξ ο ο ρης
 Κα τα σκι ι ου δα σε ε ος Κο ρης τι κτη σης α
 πει ραν δρη προ φη της πα λαι φη σι Δ² δι ο παν
 τες βο ω ω μεν Δ² δο ξα τη δυ να μεισα Κν ρι ε Α²
 ωδὴ ε'
 Τ Β8
 ην Σι ων επ ο ρης α να βη θι ο εν α γγε ε
 Λι ζο με νος Και την Ι ε ρη σα λημ ο κη ρησ
 σων Εν ι σχυ ι ν ψω σον φω νην Δ² δε δο ξα σμε
 να ε λα λη θη πε ρι ση η πο λις τη Θε 8 Α² ει
 ρη η νη ε πι τον Ισ ρα ηλ Δ² και σω τη η ρι ον ε

θνεσιν
 ωδὴς
E βοηη σαν πεν εν φρο συ νη δι και αι αι
 ωων τα πνευ μα τα νυν τω κο ο ο ο σμω π δι
 αθη κη και νη η δι ι α τι θε ται και
 ραν τι ι σματι και νρο γει σθωλα ος θει ου αι ματος
 ωδὴς
O δι ι α σω σας εν πν ρι τχς Α βρα μι
 αι 8ς σ8 παι δας π και τ8 8ς χαλ δαι 8ς α νε λων
 ους η δι κη δι και αι ως ε νη δρευσεν π ε
 ρω μνη τε Κν ρι ε Δ π Θε ος ο των Πα τε ρων
 ευ λο γη το ος ει
 ωδὴη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

E ν φρα αν θη τι Ι ε ρ8 σα λημ Δ πα νη
 γν ρι σα τε παν τες οι α γα πων τες Σι ων π
 βα σι λευ ων γαρ εις τχς αι ω νας Δ Κν ρι ι ος των Δυ

να α με ων η ηλθεν ^{πα}
 ευ λα βει σθω πα σα η γη
^{B8} εκ προ σω πρ αν τρ 8 και βο α α τω ^{Δι}
 ευ λο γει
^{B8} τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι 8 τον Κυ ρι ο ο ο ο
^{πα}
 ο ov

Ο διάκονος Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

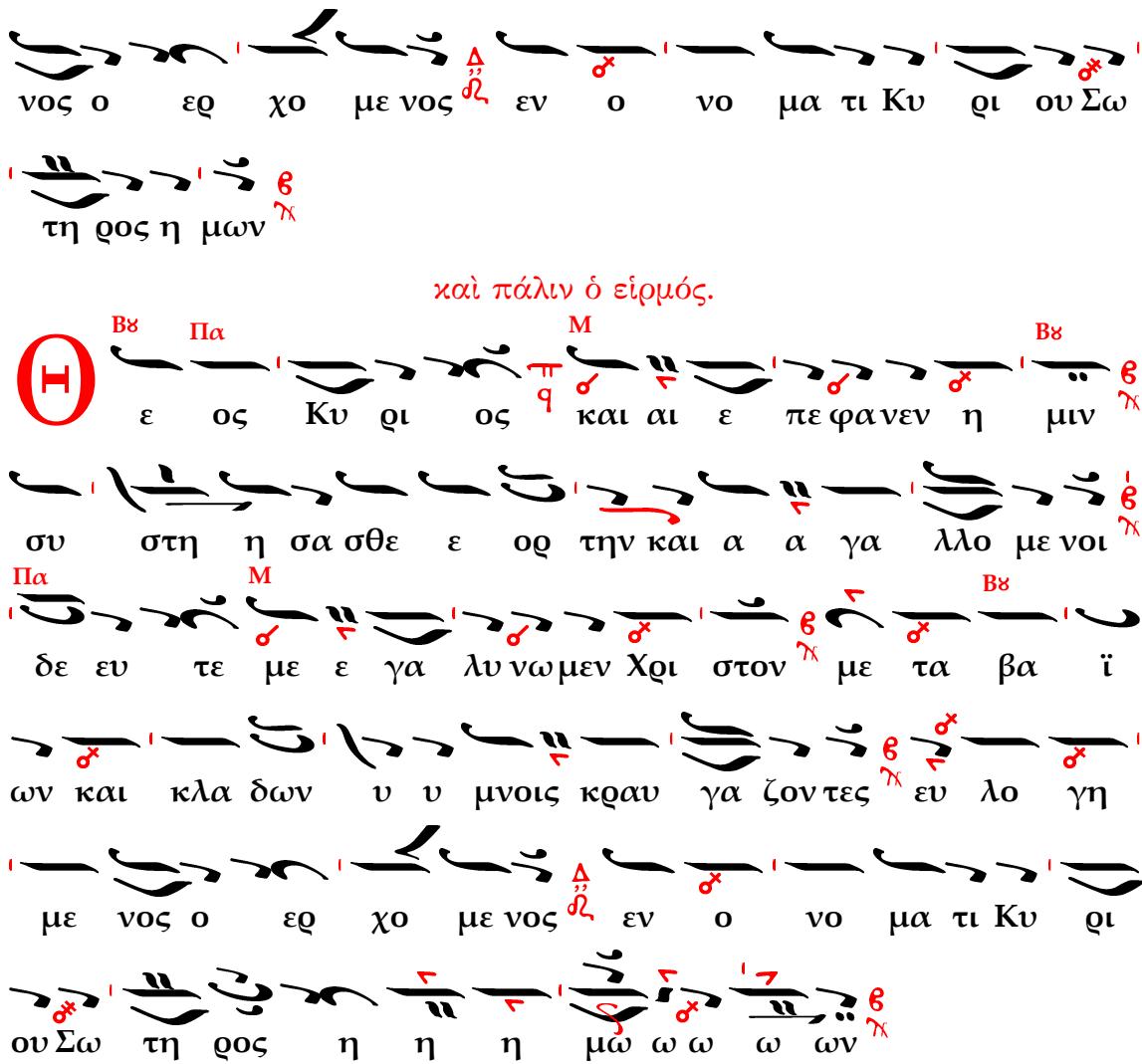
Καὶ φόλλεται ἡ

ῳδὴ θ'

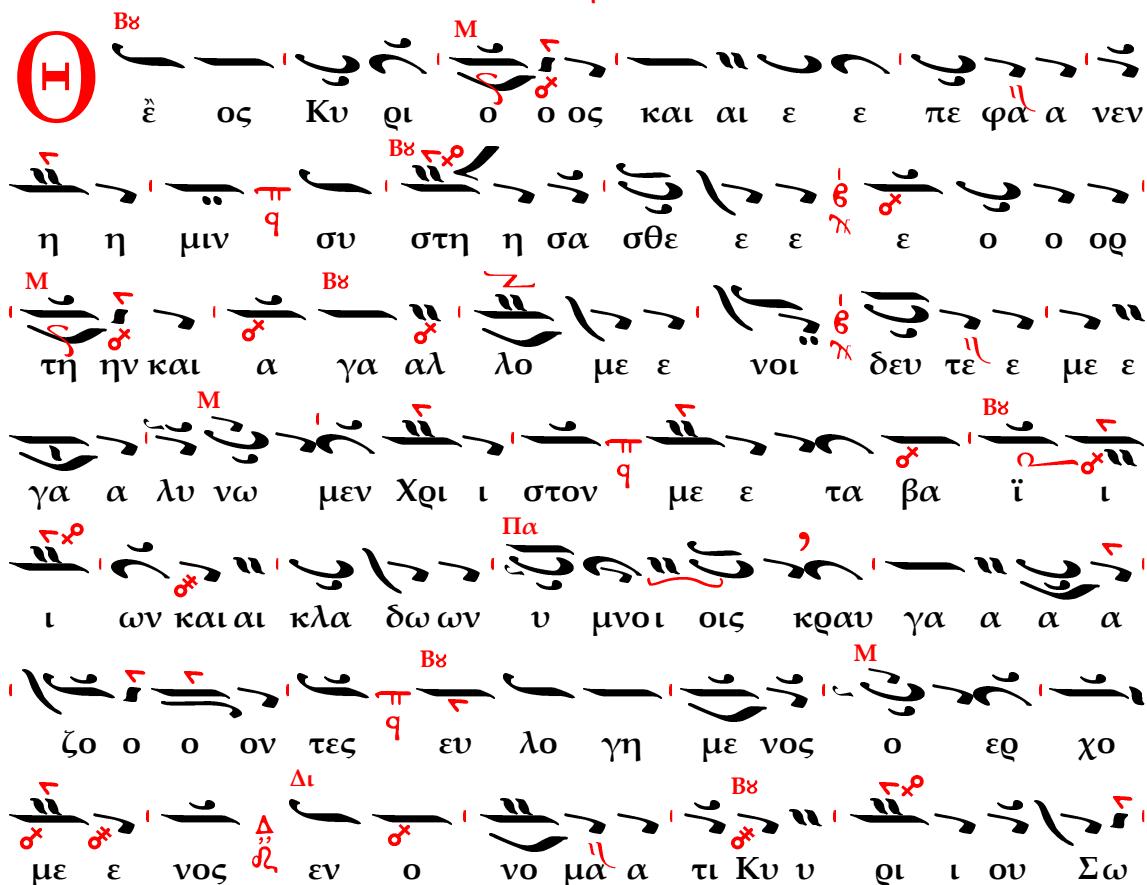
H ε ος Κυ ρι ος ^{πα} και αι ε πε φα νεν η μιν
 συ στη η σα σθε ε ορ την και α α γα λλο με νοι
^{πα} ^M δε ευ τε με ε γα λν νω μεν χρι στον ^{πα} με τα βα ii
 αν και κλα δων ν ν μνοις κραν γα ζον τες ^{πα} ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος ^{πα} εν ο νο μα τι Κυ ρι
^{πα}
 ου Σω τη ρος η μων

E θνη i να τι ^{πα} ε φρν α ξα τε γρα φεις και
 i ε ροις ^{πα} τι κε να ε με ε λε τη σα τε ^{πα} τις
 ου τος ^{πα} ει πον τες και παι δες ^{πα} με τα βα ii ων
 και κλα δων ν ν μνοις κραν γα ζον σιν ^{πα} ευ λο γη με

νος ο ερ χο με νος ΔΔ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω
 τη ρος η μων Β8
Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευμα τι Χ
Ο Πα ν τος ο Θε ος Ρ ω ω πα ρο μοι ος ου δεις Χ θ δι
 και αν πα σαν ο δον ε ξεν ρων Χ δε δω κε Ρ τω η
 γα α πη με νω Ισ ρα ηλ Χ με τα δε ταυ τα αν θρω
 ποις συ να νε στρα φη ο φθεις Χ ευ λο γη με νος
 ο ερ χο με νος ΔΔ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη
 ρος η μων Χ
Κ αι νυν και α ει ει και εις τρι αι ω νας
 των αι ω νων α μην Χ
Σ Β8 καν δα λα τρι ι βου Ρ τι ι ε χο με να η
 μιν Χ τι θε α τε α πει θεις πο δες ο ξεις υ μων
Πα
 αι μα δι εκ χε αι Δε σπο του Ρ αλλ α να στη σε
 ται παν τως σω ω σαι αι τρι κρα ζον τας Χ ευ λο γη με

Ἡ Καταβασία.

 τη η η η ος η η μω ω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν Ἐκφώνησις·

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

 Ηχος Δι θ

^{Δι}

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων
(δις)

τὸ τρίτο.

^{Δι}

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ος η μω ω

^Δ
 ων

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τῶν βαΐων ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου προτεθειμένων βαΐων

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ἔξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Γίον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ, οὗ παραγενομένου ἐν Ιερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, ὁ λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων, τῇ προεορτίᾳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὅχλοι καὶ οἱ Παιδες, τὸ Ωσαννά σοι προσφέροντας, διαφύλαξον· ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

* * *

AINOI

Ὕχος Λ Πα φ

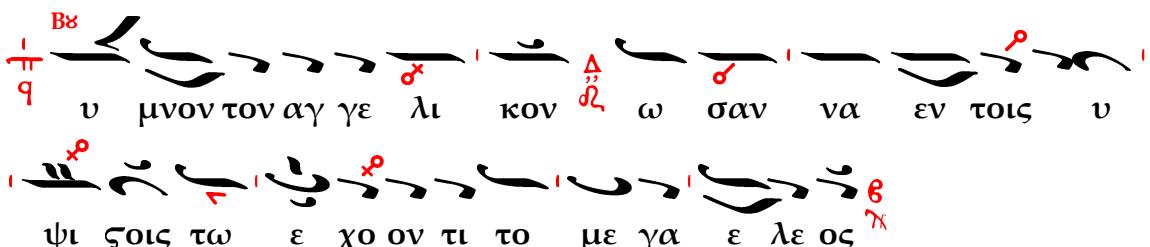
Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Ku ν
 ν ρι ι ι ον π αι νει τε τον Ku ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αν το ον εν τοις ν ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε
 πει ν μνοος τω Θε ε ε ω ω Χ
A ι νει ει ει τε α αν τον πα αν τες οι A
 α αγ γε λοι οι α α αν τον π αι νει ει ει τε
 α αν τον π ασαι αι δν να α μει εις α α αν
 τον σοι πρε ε ε πει ν μνοος τω Θε ε ω ω Χ
 Ιστῶμεν Στίχους δ', καὶ φάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ὕχος Λ Βου ξ

Α ι νει τε αν τον ε πι ταις δν να στει αις
 αν τον Χ αι νει τε αν τον Χ κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νησαν τον Χ
Ο πλειστος ο χλος Ku ρι ε Δ ε στρων νυ ων εν τη

ο δω τα ι μα τι α αυ των **πα** αλ λοι οι δε **β8**
 ε
 κο πτον κλα α δ8ς α πο των δενδρωνκαι ε βα στα α
β8
 ζον **π** οι προ α α γον τες δε **δ** και οι α κο λ8
πα
 θ8ν τες ε ε κρα ζον λε γον τες **π** ω σαν να τω γι
β8
 ω Δα α βιδ **π** εν λο γη με νος ει ει ο ελ θων **δ**
 και πα α α α λιν ερ χο μενος **δ** εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ου **π**
χ **A** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος **π** αι
 νει τε αυ τον **δ** εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα **π**
M **β8** ελ λον τος σ8 ει σι ε ε ναι **δ** εις την α γι
 αν πο λιν Κυ ρι ε **δ** τα κλα δη των φυ των **π** οι λα οι
πα
 ε βα στα α ζον **π** σε ν μν8 8ν τες τον των ο ο λων
 Δε σπο την **π** ο ρων τες σε ε πι πω ω λ8 κα θη με
 νον **δ** ως ε πι των χε ρ8 βι υμ ε θε ω ρ8ν **π** και
πα
 δι α τ8 το ου τως ε βο ων **π** ω σαν να εν τοις
 ν ψι ι ι ζοις **δ** εν λο γη με νος ει ει ο ελ θων **δ**

και πα α α α λιν ερ χο μενος Δ^ό εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ου Χ^έ
A ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω Χ^έ
 αι νει τε αυ τον Δ^ό εν χορδαι αις και ορ γα α νω Χ^έ
E ξελ θε τε Ε ε θνη ε ξελ θε τε και λα
 οι Πα και θε α σα σθε ση με ε ρον Π^ό τον Βα σι λε
 α των ου ρα νων Δ^ό ως ε πι θρο ν^ό υ ψη λ^ό ε πι
 πω λ^ό εν τε λ^ό την Ι ε ρ^ό σα λημ προ σε πι
 βαινοντα Χ^έ γε νε α Ι ου δαι ων α πι στεκαιμοι χα
 λις Δ^ό δεν ρο θε α α σαι ον ει δεν Η σα ι^ό ι^ό ας Δ^ό
 εν σαρ κι δι η μας πα ρα γε νο μενον Χ^έ πως νυμ
 φεν ε ται ως σω φρονα την νε ε αν Σι ων Δ^ό και α
 πο βαλ λε ται την κα τα κρι τον συ να γω γην Χ^έ ως εν
 α φθαρ τω δε γα μω και α μι αν τω Δ^ό α μι
 αν τοι συ νε δρα μον ευ φη μ^ό 8ν τες οι α πει ρο
 ο κα κοι Παι δες Χ^έ μεθ ων ν μνθντες βο η σω ω μεν

B8

 v μνον τον αγ γε λι κον Δω ω σαν να εν τοις ν
 ψι σοις τω ε χο ον τι το με γα ε λε ος Χ
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις εν η χοις Χ
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου Χ πα
 σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον Χ
 B8
Tην κοι νην α να στα α σιν Δω προ τς ε κς σι
 8 πα θς σς εις πι στω σιν παν των Δω προ εν δει
 ξα μενος χρι στε ο Θε ος Χ τον μεν Λα ζα ρον εν Βη θα
 νι ι α Δω τη κρα ται α δυ να μει σς Δω τε τρα
 η με ρον νε κρο ον ε ξα νε στη σας Χ και τυ φλοις
 δε το βλε ε πειν Δω ως φω το δο της ε δω ρη σω Σω
 Πα
 τηρ Χ και εις την πο λιν την α γι αν Π ο με τα των σων
 Πα
 μα θη των ει ση ηλθες Χ κα θη με ε νος Π ε πι πω
 λς ο νς Δω τα των προ φη των εκ πλη ρων κη ρυγ μα
 α τα Δω ως ε πι των χε ρς βιμ ε πο χς με νος Χ και
 Παι δες Ε βραι αι ων Δω με τα κλα δων και βα ι ων

προ ο ü πην τ�ν σοι δι ο και η μεις κλα δ�ς ε
 λαι αν βα στα ζον τες και βα ii ii α εν χα οι ζως
 σοι βο ω μεν ρ ω σαν να εν τοις υ ψι i ζοις Δ εν
 λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο νο μα τι Κυ
 οι i ον ρ

Ἔχος Πα Πα

Πα ο ο ο ξα Πα α τρι i i i και Υι νι ω και Α
 γι i ω Πνε εν μα α α τι
 Πα Κ αι αι νυ ν νκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ωναστων αι ω ω νων α α α μην
 Πα Προ εξ η με ε ρω ω ωντουν Πα α α σχα
 ηλ θεν I i η η σου ους εις Βη η θα νι i i i αν
 και προ σηλθον αυ τω οι μα θη ται αν του λε
 ε γον τε ες α α αυ τω
 Πα Πα Λει εις ε τοι μα σω με ε ε εν σοι οι φα γει ειν το
 Πα α α σχα o δε α πε ε στει ει λεν α αν τους

α πελ θε τε εις την α πε ε να α αν τι ι κω ω
 μην ^{Κε} και ευ ρη σε τε αν θρω ω ω πον ^υ ^M κε ρα μι
 ον ^{Δι} ν δα τος βα α στα α ζο ο ο ον τα ^{Πα} ^Δ α κο
 λου θη σα τε ε α αν τω και τω οι κο δε σπο ο τη
 ει ει πα α α τε ^π ο Δι δα σκα α α λο ος
 λε ε γει ^{Δι} προς σε ποι ω ω το ο ^{Πα} α α α σχα με
 ε τα α των μα α θη τωω ω ων μου ^π
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἄχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν ν
 ψι ^δ ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη ^Δ εν αν
 θρω ποις εν δο κι α ^π
Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^δ δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν ^π
K ν ν ρι ε Βα σι λευ ε πον ρα νι ε Θε ε

Πα τε ο παν το κρα το Κυ ρι ε γι ε μο νο γε νες I

η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Kυ ν ν ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

γι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μα

ρτι ι ας του κο σμου

Pρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Oτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος I η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Kαθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να τον αι ω νος

Kα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αν

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

E ν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε οσου εφ η μας κα
θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

E ν λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου

K ν ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

K ν ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

O τι πα ρασοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως

Π α ζα τει νον το ε λε ο οσουουτοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχν ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ ν uv και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

A ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος ^{Δι} A α α α

γι ι ι ο ος Ι σχν υ ν ρο ος ^{Δι} A γι ο

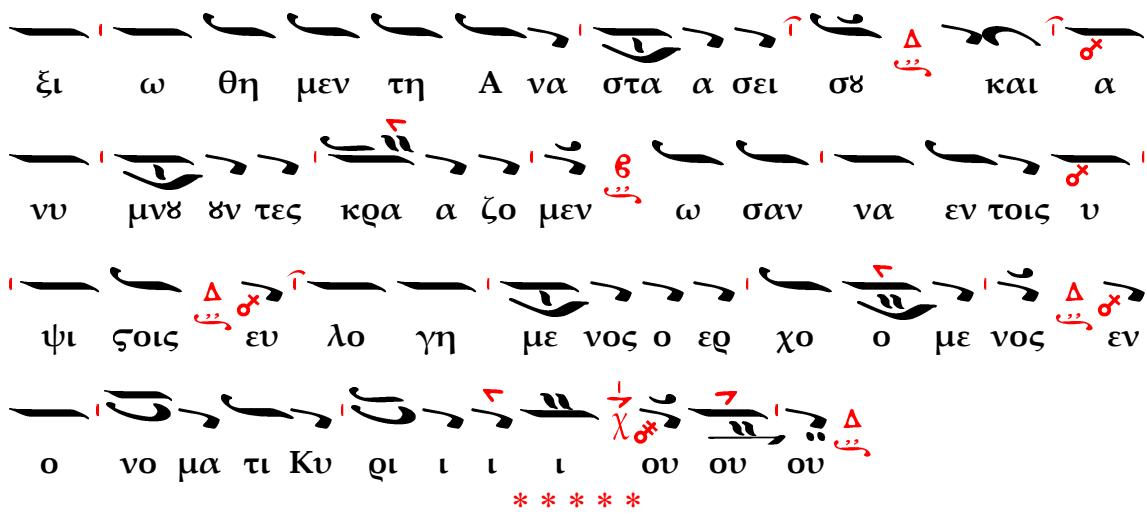
ος A θα α α α να α α α τος ^{Πα} ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

ΤΗχος Δι Φ

Σ uv τα φε εν τες σοι δι α τς βα πτισματος χρι

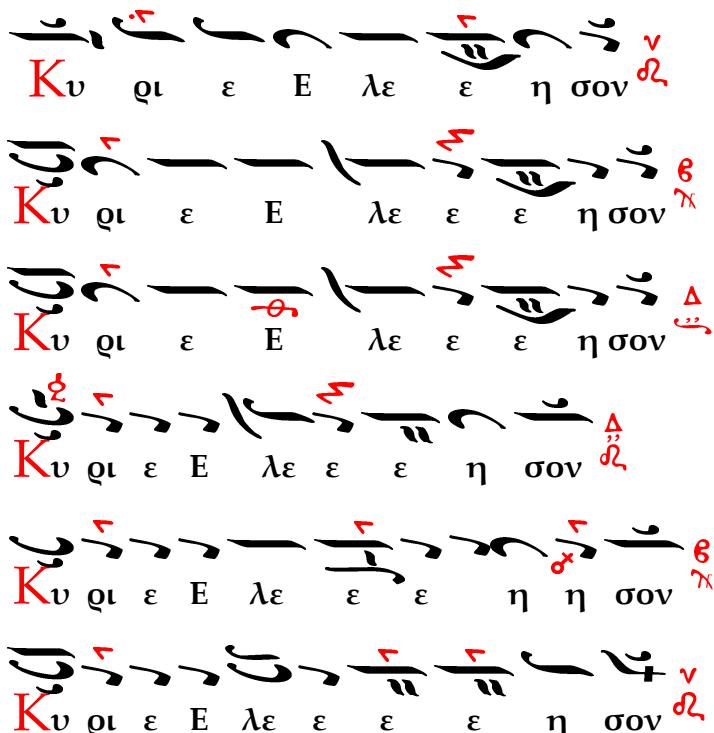
στε ο Θε ος η μων ⁶ της α θα να τς ζω ης η

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

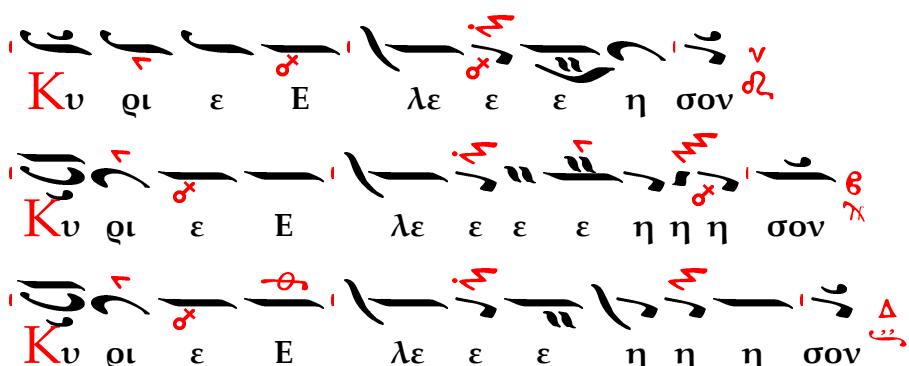
Τὰ ἔξαπλᾶ.

Ἄρχος πᾶς Νη 2

Τὰ Ἅγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἄρχος πᾶς Νη 2

Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον χ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον χ

 Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον χ
Άθανασίου Καραμάνη.
Ὕχος Ἀλλήλη Ω

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον χ

 Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον χ

 Κυ ρι ε Ε ε λε η σον χ

 Κυ ρι ε Ε λε η σον χ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον χ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον χ
ό ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ὅχος β'. Ψαλμὸς ριδ' (114).

Ὕχος Δι Θο

Στίχ. α'. Ὕγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

αις πρε σβει αις της Θε ο το κου χ Σω τε ε ερ

 σω σον η μας Δ

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὗροσάν με. (ριδ' 3)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ

Δ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. (ριθ' 3-4)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ

Δ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. (ριθ' 9)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ

Δ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Δ Σω τερ σω
σον η μα α ας

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ριε' (115).

Ἡχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
(ριε' 1)

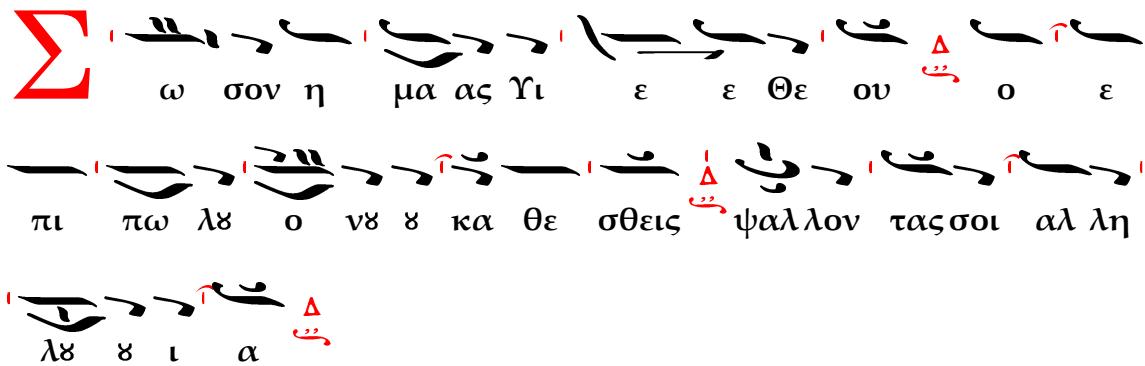
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου Δ ο ε

πι πω λ8 ο ν8 8 κα θε σθεις Δ ψαλλον ταςσοι αλ λη

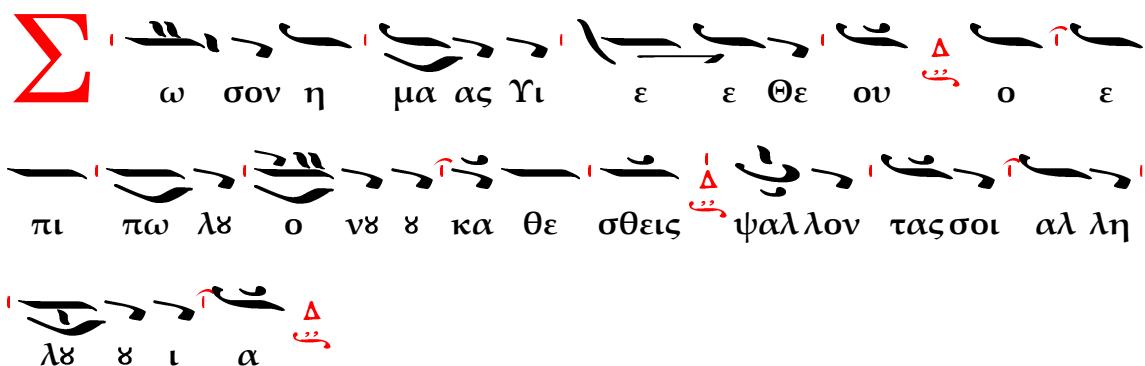
λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ᾧν ἀνταπέδωκέ

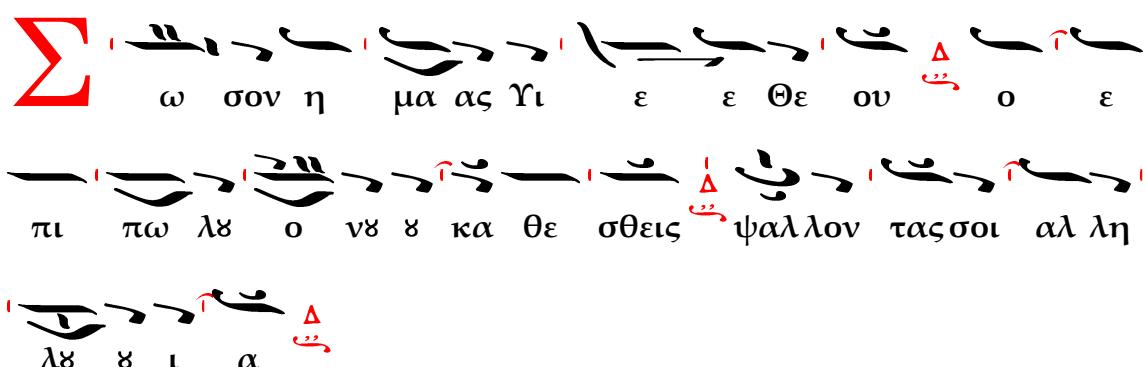
μοι; (ριε' 3)

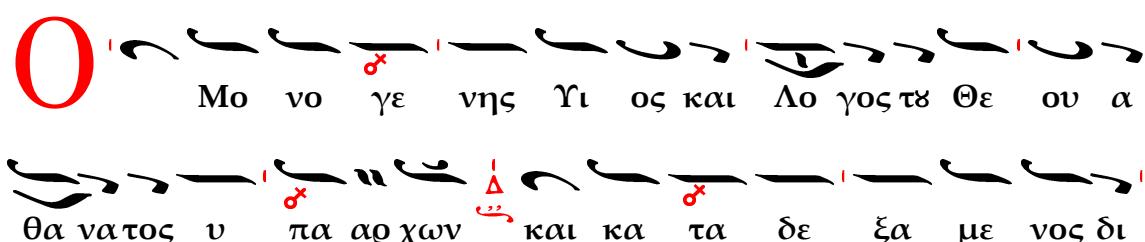
Στίχ. γ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε' 4)

Στίχ. δ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. (ριε' 9)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

α την η με τε ραν σω τη ρι αν **σαρ** κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου **και** α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας **τρεπτως ε ναν θρω πη σας**
 σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος **θα να τω θα να**
 τον πα τη η σας **εις ων της α γι ας Τρι α**
 α α δος **συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι και**
 τω A γι ω Πνε εν μα τι **σωσον η μα α ας**
 Ό διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ριζ' (117).
Ἡχος Λ Πα φ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

Την κοι νην α να στασιν προ τα σ8 πα θ8ς πι στ8
 με νος **δ** εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον χρι στε ε
 ο Θε ος **q** ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες **δ** τα της
 νι κης συμ βο ο λα φεροντες **δ** σοι τω νι κη τη τ8 θα

να τά βο ω ω μεν ^Δ
 στοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου ^π
 τὸ τέλος : ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι 8 8 8 ^π
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

Ἄχος Δι Θ

E ν λο γη με ε νος ο ερ χο ο με νος ^Δ εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου Θε ος Κυ ρι ος και
 ε πε φα α νεν η μι ι ι ι ιν ^Δ Σω σον η μα
 ας γι ε ε Θε ου ^Δ ο ε πι πω λα ^Δ ο ν 8 8 κα
 θε σθει ει ει ει εις ^Δ

ό β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λα 8 1 α ^Δ

Εἶτα τὰ Ἀπολυτίκια.

* * *

Ἄχος Πα φ

T ην κοι νην α να στασιν προ τά σθ πα θης πι στά
 με νος ^Δ εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον χρι στε ε

ο Θε ος ^q ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες ^Δ
 τα της
 νι κης συμ βο ο λα φεροντες ^Δ σοι τω νι κη τη τ8 θα
 να τ8 βο ω ω μεν ^Δ ω σαν να εν τοις ν ψι
 στοις ^Δ εν λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου ^q

Ἄχος Δι Θ

Σ νν τα φε εν τες σοι δι α τ8 βα πτισματος χρι
 στε ο Θε ος η μων ^β της α θα να τ8 ζω ης η
 ξι ω θη μεν τη Α να στα α σει σ8 ^Δ και α
 νν μν8 όν τες κρα α ζο μεν ^β ω σαν να εν τοις ν
 ψι ζοις ^Δ εν λο γη με νος ο ερ χο ο με νος ^Δ εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ^β

Κοντάκιον.

Ἄχος Δι Θ

Τ ω θρο νω εν ου ρα νω ^Δ τω πω λω ε πι
 της γης ^Δ ε πο χου με νος χρι στε ο Θε ος ^β των Α

γγε λων την αι νε σιν **Δ** και των Παιδων α νυ ν μη
 σιν **Δ** προ σε ε δε ξω βο ω αντων σοι **β** ευ λο γη
 με νος ει ο ερ χο με νος **Δ** τον Α δαμ α να κα
 λε σα α σθαι αι αι **Δ**

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄχος Δι Θ

A α γι **υ** ι ο ο ος ο ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι **υ** ι ο ο ος ι ι ι σχυ **ρο** ο ο ος α
 α γι **υ** ι ος α θα α να τος **ε** ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας **Δ**

Tό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ **ρο** ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος **ε** ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας **Δ**

Δ ο ξα Πα τοι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι **Δ**

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ ν να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχν δο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἔχος Δι

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι σχν ν δο ο ο ο ο ο

٦

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας Δ

“Ετερον ύπό Γεωργίου Κοητός († 1816)

Ὕχος ἡ θεία οὐσία

N ε ε ε ε Δν ν να α α μις Δ

٦٥

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τοιωδίου (Κυριακῆς τῶν Βαΐών).

(Phiλ δ' 4-9)

·Ο ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προοκείμενον ἥγος δ'.

· Ο διάκονος· Πρόσγωμεν.

‘Ο ἀγαγγώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸ στίχον αὐτοῦ.

Εύλογημένος ὁ ἐργόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Σπίχ. Έξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὕ ο ϕάλτης.

Ὕ χος ζ Bou ξ

E ν λο γη με ε νος ο ερ χο μενος ζ εν ο

νο μα τι Ku ρι ου ζ

χ E ξο μο λο γει σθε τω Ku ρι ω ο τι α γα

θος ζ ο τι εις τον αι ω να το ε λε ος αυ τα ζ

E ν λο γη με ε νος ο ερ χο μενος ζ εν ο

νο μα τι Ku ρι ου ζ

χ Σν στη σα σθε ε ορ την εν τοις πν κα ζα σιν ζ

ε ως των κε ρα των τα θυ σι α στη ρι ι ου ζ

E ν λο γη με ε νος ο ερ χο μενος ζ εν ο

νο μα τι Ku ρι ι 8 8 8 8 ζ

Ο διάκονος Σοφία.

Ο ἀναγνώστης

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔρω, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ο Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ’ ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἂ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται

μεθ' ὑμῶν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἡχος α'. (Ψαλμὸς Τζ).

Ἡχος η̄ Κε δ

A λλη λ8 8 8 ii α η̄ A λλη η λ8 8 8

ii ii ii ii α η̄ A α α α λλη η λ8

ii ii ii ii α η̄

χ A σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η̄ ο τι

θαν μα στα ε ποι η σεν η̄ ο χ Κυ ν ν ν ν η̄

ι ι ι ος η̄

A λλη λ8 8 8 ii α η̄ A λλη η λ8 8 8

ii ii ii ii α η̄ A α α α λλη η λ8

ii ii ii ii α η̄

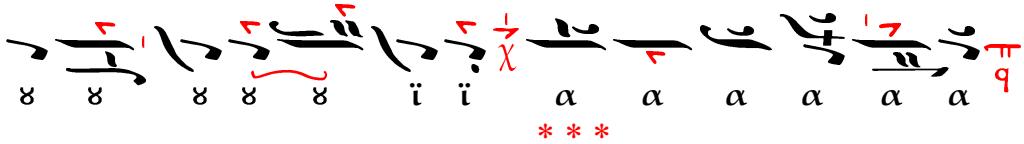
χ E δο σαν παν τα τα πε ρα τα της γης η̄ το

σω τη ρι ον η̄ του Θε ου ου ου ου η η η η

μων η̄

A λλη λ8 ii α η̄ A λλη η λ8 8 8

ii ii ii ii α η̄ A α α λλη λ8 8

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

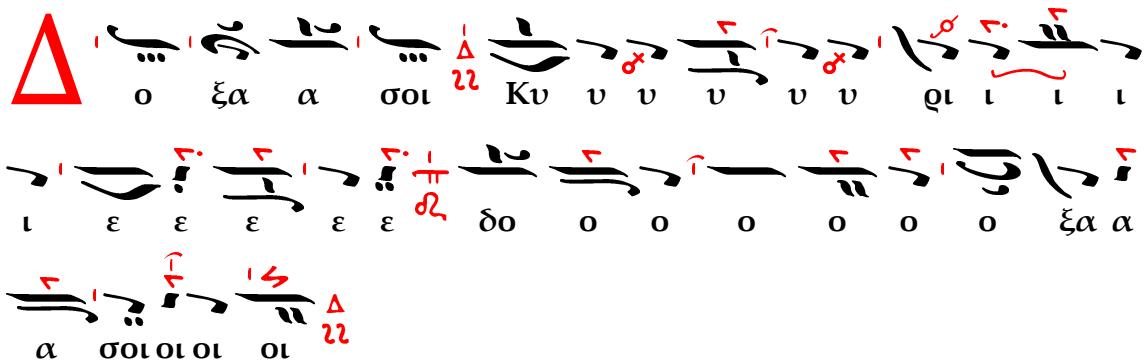
Κυριακῆς Βαῖων

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ιω. ιβ' 1-18).

Πρὸς ἔξη ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ’ ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἐγνω οὖν ὅχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβούλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι’ αὐτὸν ὑπῆργον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὅχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἔρχομενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὗρων δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄντας ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτό, καθώς ἐστι γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἴδού ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὅνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ’ ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ’ αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὅχλος ὁ ὧν μετ’ αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὅχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Ἡχος ἡ Δι

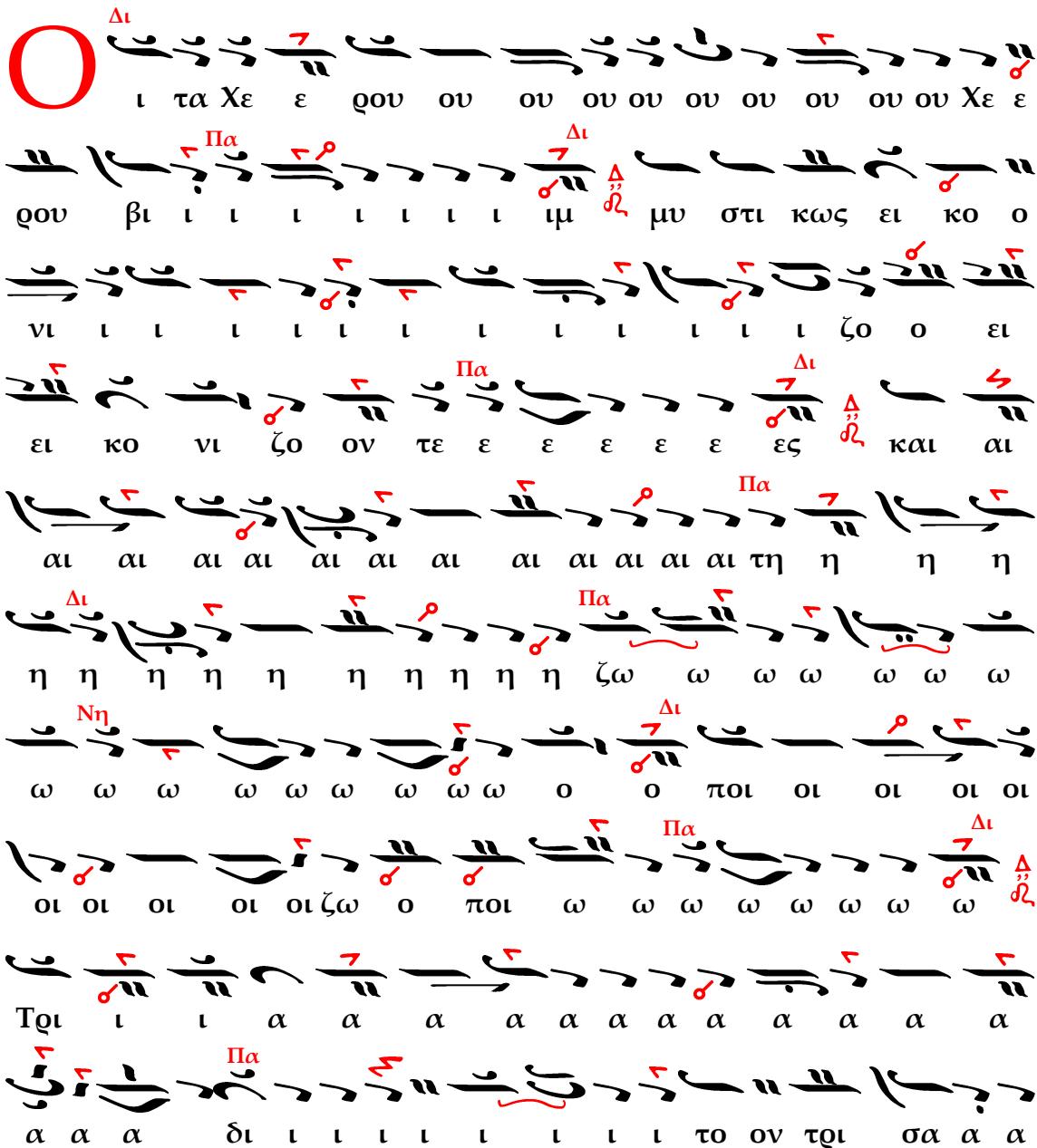

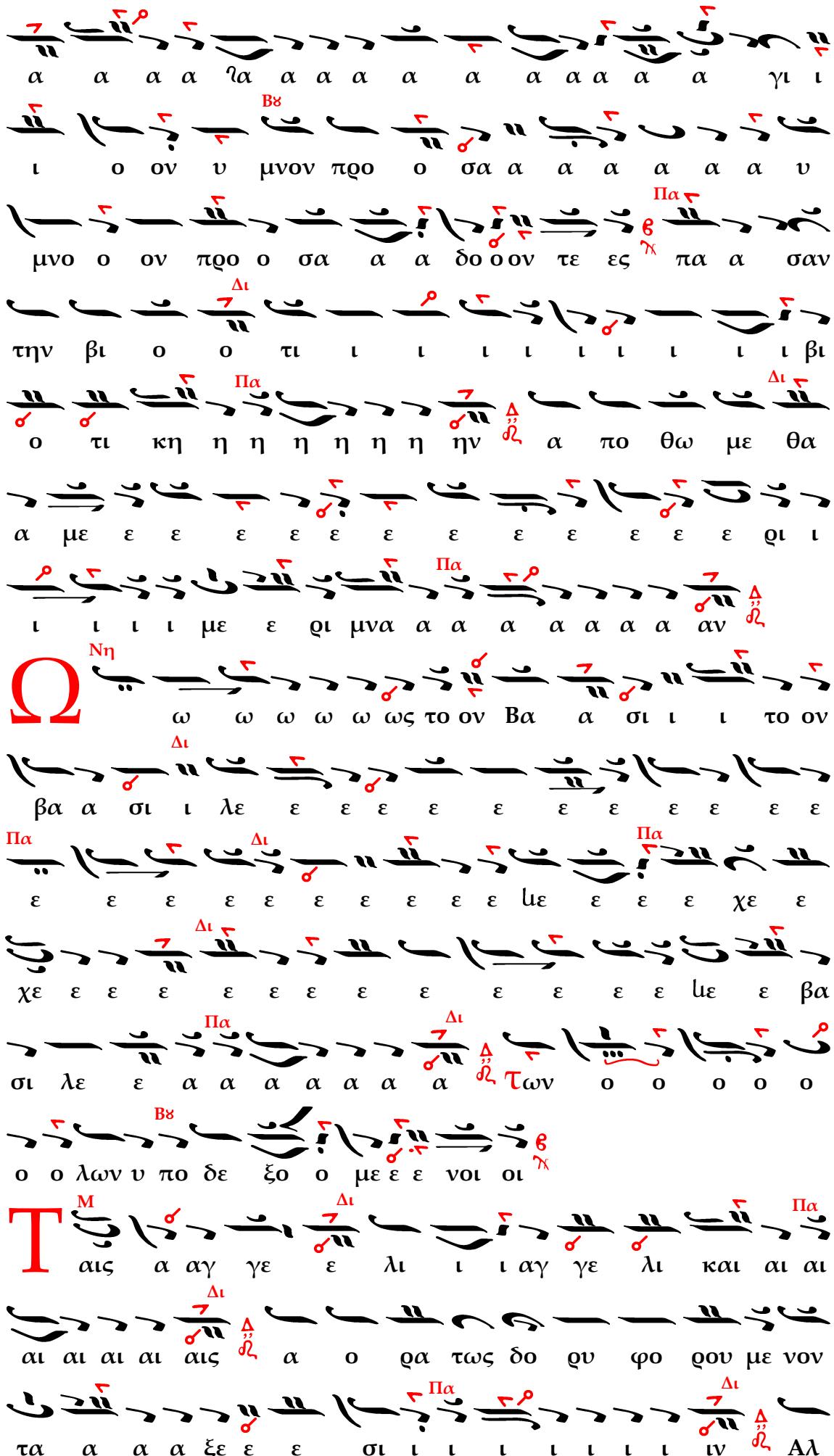
**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.**

* * *

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ. ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

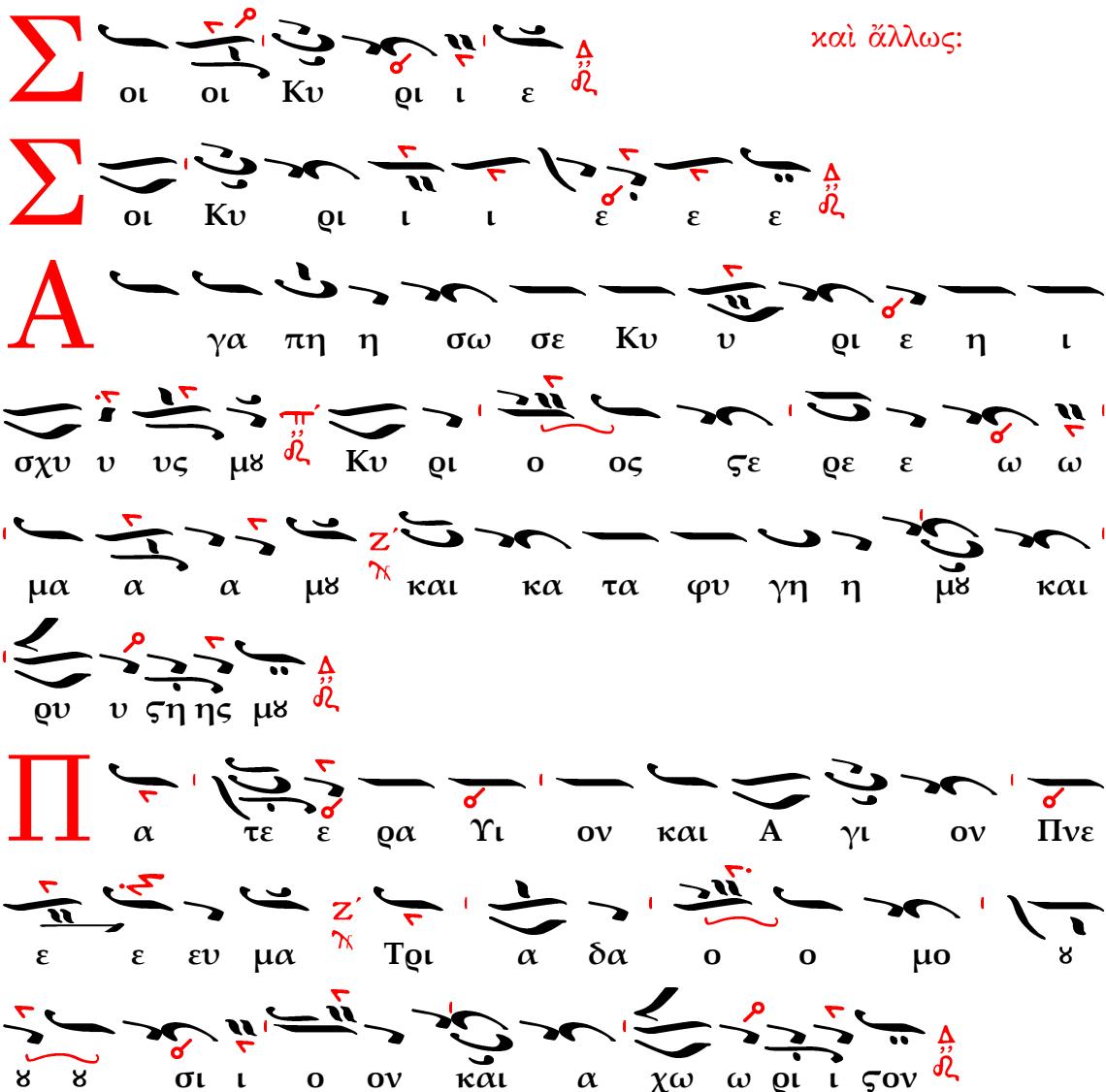
Ἡχος Λ Δι

The image shows four horizontal lines representing a musical staff. Red markings are used to indicate pitch and rhythm. The first line features a large red letter 'K' at the beginning, followed by several red dots and dashes indicating note heads and stems. Below the staff, the lyrics 'ν φι ε Ε λε ε ε η η σον' are written in black. The second line starts with a red 'K', followed by red markings above the staff. The third line starts with a red 'K', followed by red markings above the staff. The fourth line starts with a red 'K', followed by red markings above the staff.

K αι τω πνευ μα τι ι σγ Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δόρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὄμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
Ἀμήν.

* * *

E ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε σε ε ως Δ

K αι με τα τα πνε εν μα το ο ο ος σ8 Ζ
 ς

E χο μεν προ ος τον Κυ υ ν οι ι ον Ζ
 ς

A ξι ον και δι ι και αι ον και αι ον ζ άλλως
 ξι ι ον και δι ι και αι ον Δ

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ν οι ος
 ζ οις εν λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο 8 ρα νος και η γη της
 δο ο ξη ης σ8 Δ ω σαν να εν τοις ν ψι ι ι

νο ος εν ο νο μα τι Κυ οι ι ι 8 Δ ω σαν
 να α α α α εν τοις ν ψι ι ι ι ζ οις Δ

A α α α μη η η η ην Ζ
 α α α α α α μη η η ην Δ

Σ ε ν μνθ 8 8 μεν Δ σε Εν λο
 γ 8 8 8 μεν Ζ σοι εν χα ρι ζ 8 8 μεν
 Κυ ν ν ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σθ 8 0 Θε ο ος η η μων Δ

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βιαί' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὁκτ. , βιβ' . I.A.

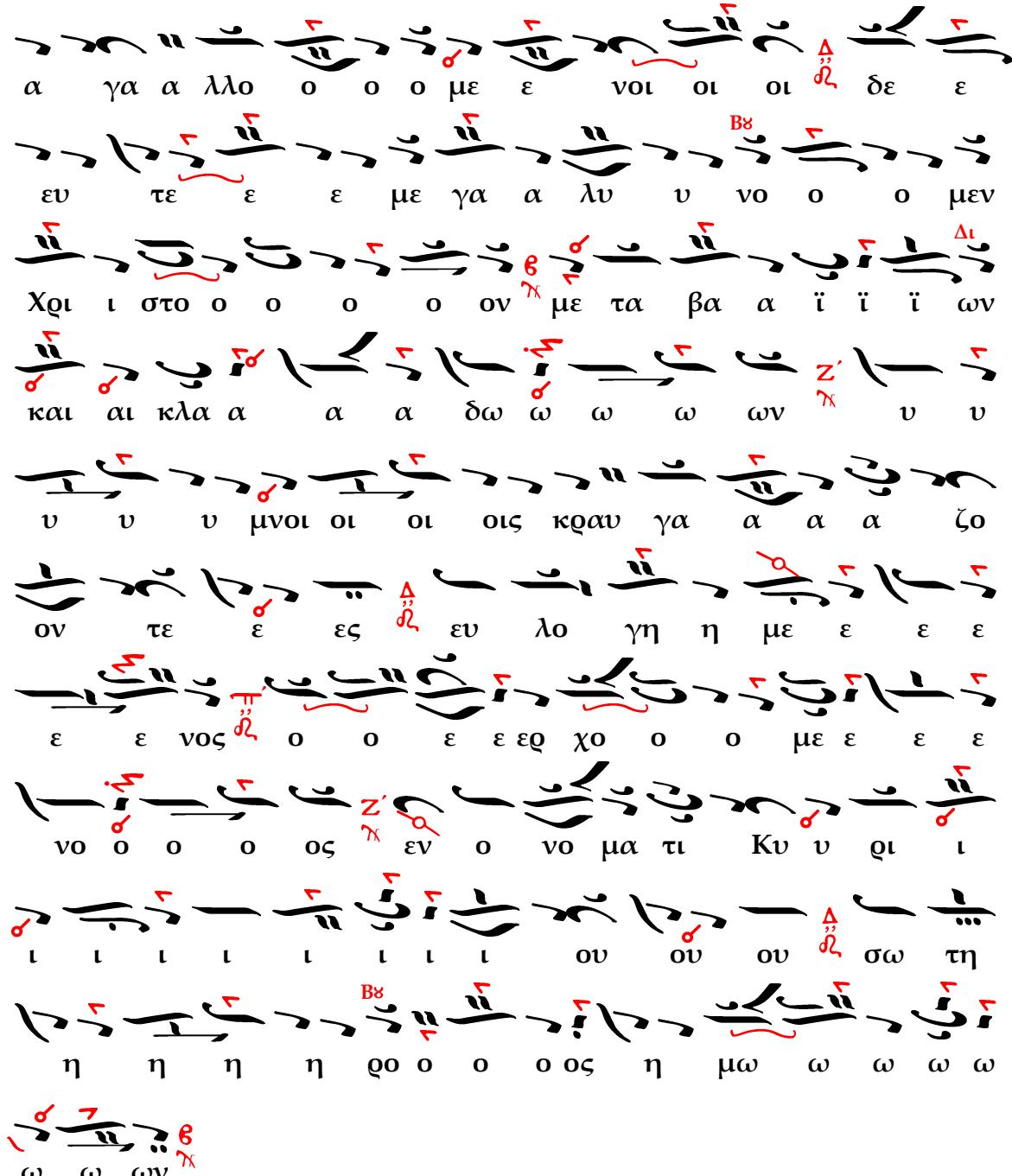
Α γα α πη η η η σω σε ε Κυ ν ν
 ρι ε η ι ι σχν υ νς μθ 8 8 8
 8 Δ Κυ ν ρι ο ος ζε ε ρε ε ε ω ω
 μα α α α α μθ Ζ και αι κα τα α φυ ν
 γη η η η μθ και ρυ υ ν ζη η η ης
 μθ Δ

(κζ' Ὁκτ. , βιβ')

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἄχος Δ Βου ξ

Η ε ος Κυ ν ν ρι ι ι ο ο ο ο ος Ζ
 και αι ε ε πε ε φα α νεν η η μι ιν Ζ Στη η
 σα σθε ε ε ο ο ο ο τη η η η η η και α

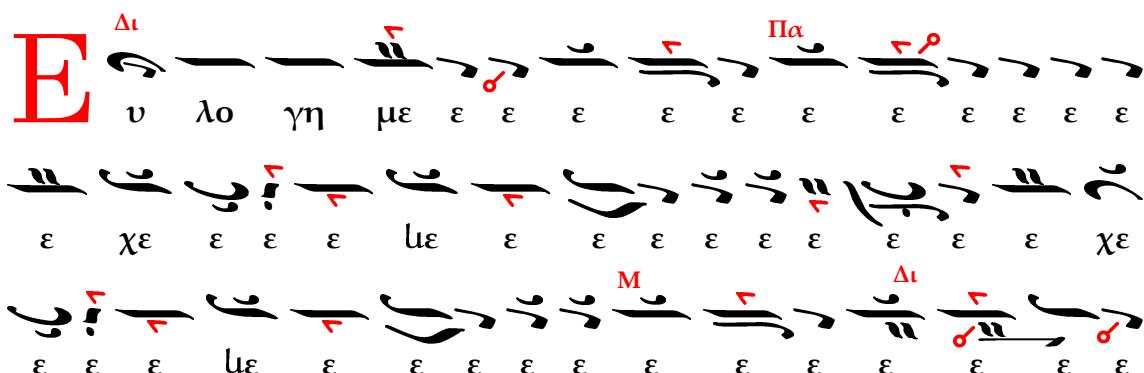

Ἐτονίσθη τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων τοῦ βδ', I.A.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

$\text{H}_\Delta \chi \circ \zeta$

Ἡχος οὐ πάντα

Ἅχος Δι Θ.

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε ο πιας α νν μη σωμεν την δο ο
ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας Δ των α
γι ων σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι ων θη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 ι α Α λλη
λ8 ι α α α

Ἅχος Δι Θ.

Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 εν λο γη με
νον α πο τ8 νν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ8 νν και ε ως
τ8 αι ω ω νο ο ος